

De Rode Morgen is begonnen met een dagelijkse nieuwsrubriek op haar

website: 'RM-Nieuws'. De nieuwsvoorziening in Nederland is in handen van enkele mediaconcerns. Er heerst persvrijheid, maar in werkelijkheid geldt: wie betaalt, die bepaalt.

De arbeidersbeweging heeft een eigen onafhankelijke nieuwsvoorziening nodig. Met dagelijks 'RM-Nieuws' is een eerste stap in die richting gezet. Voor alle mensen die dagelijks tegen de gevolgen van het kapitalisme opboksen en zelf een alternatief zoeken, daarvoor is het dagnieuws van de Rode Morgen bedoeld. Iedereen kan een bijdrage leveren, door berichten over acties en stakingen of andere belangrijke feiten uit eigen omgeving te mailen. U kunt uw tips, berichten en foto's mailen naar: redactie@rodemorgen.nl. Nieuws op www.rodemorgen.nl

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- proefabonnement (drie nummers gratis)
- jaarabonnement € 6,80
- steunabo €11,35

Naam
Adres
Plaats
Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam

Steunprijs € 0,20

18-11-2009 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

AOW-leeftijd verhogen: *wat is dat voor een maatschappij-systeem?*

In de haven is makkelijk te zien hoe steeds meer werk door steeds minder mensen wordt gedaan. Elk jaar weer stijgt de productiviteit. En ondanks dat vertelt Donner dat de vergrijzing niet te betalen is en dat de AOW-leeftijd omhoog moet. In wat voor systeem wil Donner ons laten leven? Elk jaar kunnen we met elkaar meer produceren, maar in plaats van het beter te krijgen, zet de regering ieder jaar

het mes in alles wat voor de gewone mensen van belang is: de zorg, het onderwijs, de uitkeringen, subsidies enzovoort. Meer produceren en minder krijgen: dat is hoe het kapitalisme werkt voor de gewone mensen. Tegelijk krijgen de grote bedrijven – ook midden in de crisis – langs alle kanten geld toegestopt. De financiële sector voorop, maar de andere monopoliebedrijven incasseren ook scheppen geld.

**Op 21 november
11.00 uur allemaal
naar de Coolsingel!**

En wat te denken van de rederijen die in 2010 van het Havenbedrijf Rotterdam een crisis-korting van 7% op de havigelden krijgen. Voor sommigen kan het niet op. Meer krijgen uit de staatsbegroting: zo werkt het kapitalisme voor de monopoliebedrijven, jaar na jaar.

Op 21 november om 11.00 uur allemaal naar de Coolingsingel!

De regering gebruikt de crisis om het verlanglijstje van de monopoliebedrijven af te werken. Al jaren stond het verhogen van de AOW-leeftijd hoog op dat lijstje. De internationale monopolies proberen in alle landen van Europa de pensioengerechtigde leeftijd te verhogen. Ze willen besparen op de welverdiende pensioenen van de werkende mensen en ze willen meer werklozen op de arbeidsmarkt.

Actievoeren tot de verhoging van de AOW-leeftijd is ingetrokken!

Op zaterdag 21 november organiseert de FNV op de Coolingsingel een grote manifestatie tegen deze regeringsplannen. (Behalve in Rotterdam verzamelen collega's zich in Assen, Deventer en Eindhoven om te

demonstreren). Het is van groot belang om met veel mensen aanwezig te zijn. Het is ook van belang om duidelijk te maken dat het niet bij één actie kan blijven. Niet stoom afblazen, maar actievoeren tot de regering haar plannen heeft ingetrokken.

Tegen de verhoging van de AOW-leeftijd – tegen de sociale sloop!

De acties tegen de verhoging van de AOW-leeftijd zijn een testcase. De regering wil 35 miljard bezuinigen. Twintig commissies inventariseren nu wat mogelijk is. Het gaat om afbraak van de zorg, van uitkeringen, van banen en inkomens, van het onderwijs enzovoort. Niks wat voor gewone mensen van belang is, blijft buiten schot. De enige taboes die niet aan de orde mogen komen, zijn de winsten van de grote monopolies.

Er moet nu een streep worden getrokken, de regering moet worden gestopt!

Strijden tegen de verhoging van de AOW-leeftijd is ook een voorbereiding op de strijd tegen de sociale sloop van 35 miljard!

Demo collega's Bremerhaven

eenkomsten en demonstraties. Ze willen financieel onafhankelijk blijven en zijn niet-partijgebonden: iedere steun is welkom.

In Hamburg werden in mei 1000 havenarbeiders in een arbeidstijdverkortingregeling geplaatst, waarbij zij nog maar 60 procent van het brutoloon ontvangen. Er zijn veel mensen ontslagen bij bedrijven die met de haven verbonden zijn.

Na een levendige discussie werden gezamenlijke eisen opgesteld. Het gaat in z'n algemeenheid om strijden voor iedere arbeidsplaats, arbeidsplaatsen die een menswaardig leven mogelijk maken en geen tijdelijke contracten, maar vaste banen. En een toekomst

voor de jeugd in de haven! Een gemeenschappelijke website zal worden ingericht met voorlopig als talen: Duits, Nederlands en Engels, zodat de ervaringen snel en accuraat uitgewisseld kunnen worden en de solidariteit kan worden georganiseerd.

Tenslotte is afgesproken dat volgend jaar in oktober of november in Bremerhaven de derde Internationale Havenwerkersbijeenkomst gehouden zal worden, compleet met rondvaart uiteraard. Iedereen wordt gevraagd nieuwe deelnemers te interesseren, ook uit andere havensteden. Zeker havenwerkers weten dat de strijd internationaal gevoerd moet worden. Zo niet, dan word je tegen elkaar uitge-

Succesvolle 2^e Internationale Havenwerkersbijeenkomst gehouden in Rotterdam

Zondagmiddag 8 oktober werd de 2e Internationale Havenwerkersbijeenkomst in Rotterdam afgesloten, met het vaststellen van een eisenprogramma, het instellen van een coördinatiegroep en afspraken over de 3e uitwisseling in Bremerhaven.

Zaterdagmiddag kwamen de collega's uit Hamburg, Bremerhaven, Bremen, Lübeck en Amsterdam aan. De collega's uit Bremerhaven zijn lid van het kort geleden opgerichte comité "Wij zijn de GHB". (De GHB is te vergelijken met de vroegere Rotterdamse havenpool SHB).

Volgens afspraak startte de uitwisseling van ervaringen met een rondvaart door de haven. Na het eten was er een culturele avond met Duitse en Nederlandse liederen.

Zondagochtend kwamen eerst de verslagen uit de drie steden. Vanuit Rotterdam werd bericht dat afgelopen woensdag 80 havenarbeiders het co-

mité Solidaire Haven hebben opgericht, met het uitgangspunt dat klagen over ondernemers en vakbondsleiders niet helpt, evenmin als bedelen bij de gemeente of politieke partijen. Alleen door eigen inzet en organisatie kan er iets veranderen.

Het comité heeft een eisenpakket aangenomen en benadrukt dat de strijd tegen ontslagen en de vervanging van havenwerkers door rechteloze oproepkrachten niet in een paar weken gestreden is. Daarom komt het aan op geduldig en vasthoudend overtuigingswerk – in de haven, maar ook daarbuiten.

Een lid van 'Wir sind der GHB' vertelde dat er in Bremerhaven en Bremen 1100 mensen zijn ontslagen. De CAO is veranderd, waardoor het loon van de collega's nu met 55% kan dalen. In de steek gelaten door OR-baronnen en vakbondsleiders, hebben zij zelf hun comité opgericht om tegen ontslagen en loondumping te vechten. Ze beleggen informatiebij-

CAO's: ECT en APM willen van *vasten* ook *oproepkrachten* maken

De collega's van de SHB en de tijdelijke contracten worden in de WW gedumpt. De collega's in vaste dienst bij de havenbedrijven zouden zich – als het aan APM en ECT ligt – allerlei vormen van flexibilisering moeten laten welgevalen. Na mooie woorden over de kwaliteit van het eigen personeel (kost niets), is het zowel bij APM als bij ECT afbraak van de arbeidsvoorwaarden wat de klok slaat. Alles in naam van de crisis.

Dat begint al met de werkzekerheid: ECT wil bovenop de tot nu toe gebruikelijke tweejaarscontracten, met een extra jaarcontract gaan werken.

Maersk wil verder gaan dan waar de wet ophoudt. Maersk wil acht tijdelijke contracten in vier jaar tijd op kunnen leggen. Maar met die onzekerheid kunnen geen jonge (en oudere)

collega's een toekomst opbouwen.

De havenconcerns durven de automatische prijscompensatie nog niet aan te pakken. Maar daarnaast biedt ECT alleen een eenmalige uitkering, afhankelijk van de winst. APM wil zelfs de hele loonontwikkeling afhankelijk maken van de individuele beoordeling van de havenwerker door een chef. Dat zou in feite het einde van de CAO betekenen: *zonder* bindende, *collectieve* afspraken *is* er geen CAO. Het is een klassiek verdeel-en-heers-middel om de collectiviteit van de collega's te ondermijnen.

ECT wil het V-rooster, dat 24 maal per jaar omspillen mogelijk maakt, voor iedereen invoeren. Drie jaar geleden voerden de collega's bij ECT zelfstandig actie, toen ECT dit eerst alleen voor nieuwe men-

(Vervolg op pagina 4)

(Vervolg van pagina 3)

sen wilde invoeren. Zij begrepen toen al dat het daar niet bij zou blijven. APM wil op twaalf dagen in een volcontinuurooster kunnen opspillen. APM wil het aantal te werken dagen waarmee de bedrijfsleiding mag schuiven sterk verhogen en de schafttijd aan passen aan het werkaanbod.

Als het over de positie van de ouderen gaat zijn ECT en APM het eens met hun eigen regering. De directie van ECT constateert tevreden dat de vervroegde pensionering afloopt en wil de STIVU-premie vanaf volgend jaar al in eigen zak steken. Daarnaast wil zij de extra vrije dagen voor oudere havenwerkers afschaffen. ECT wil dat de mogelijkheid voor ouderen, om met behoud

van ploegentoeslag dagdienst te lopen, wordt geschrapt.

Bij beide bedrijven hebben de collega's woedend op deze voorstellen gereageerd. Bij ECT heeft een grote groep collega's de brief aan de directie teruggestuurd.

Maar voor een verbetering van de CAO zal er ook strijd georganiseerd moeten worden. De verschillen tussen ECT en APM betreffen slechts de mate van brutaliteit van de voorstellen – ze gaan in dezelfde richting. ECT en APM willen geen sector-CAO, laat staan een CAO voor de hele haven. Ze vrezen de macht die de havenwerkers gezamenlijk kunnen vormen. De collega's weten dus, waarmee ze een macht kunnen vormen!

Eén op de vijf kan niet rondkomen

Bijna twintig procent van de Nederlanders kan moeilijk rondkomen en heeft aan het eind van de maand geen geld meer voor de dagelijkse uitgaven of de rekeningen. Dat blijkt uit een onderzoek van Centiq – een platform met 45 deelnemers, waaraan onder andere consumentenorganisaties maar ook de staat meewerken.

De economische crisis heeft duidelijk invloed: meer dan 40% van de ondervraagden heeft de financiële gevolgen daarvan al ondervonden – door daling van inkomen (minder loon, werkloos, minder pensioen) of daling van vermogen (daling waarde huis, aandelen).

Hierdoor zijn mensen ook minder in staat om financiële tegenvallers op te vangen.

Bijna een derde van de mensen zou niet weten hoe ze de noodzakelijke uitgaven nog moeten doen, als ze 25% van hun inkomen zouden verliezen. Toch leveren de meeste mensen die werkloos worden 30% in.

Regeringen doen hun best de

gevolgen van de crisis te verhullen, om te voorkomen dat werkende mensen het systeem dat tot zo'n crisis leidt ter discussie gaan stellen. Terwijl de werkloosheid in de EU ook volgens officiële cijfers in september stijgt tot ruim 22 miljoen – met 9,7% het hoogste percentage in tien jaar – is volgens de cijfers in Nederland maar 3,6% van de beroepsbevolking werkeloos (ongeveer 400.000 mensen).

In werkelijkheid gaat het om rond de één miljoen werkzoekenden. Bij die 400.000 moeten namelijk nog de mensen geteld worden die:

- werkloos en tijdelijk ziek zijn,
- die door UWV of sociale dienst op cursus zijn gestuurd of op een soort stage,
- de honderdduizenden mensen, voor een groot deel herintredende vrouwen, die wel werk zoeken maar zich niet inschrijven, omdat ze toch geen recht op een uitkering hebben.

Werkende mensen kunnen niet rondkomen, regeringen gooien met werkloosheidscijfers om het probleem weg te poetsen.